

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Charles Taylor Adjusting Limited, FD

Druga strona postępowania: Starlight Shipping Company, Overseas Marine Enterprises INC

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenie „oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym Unii”, a w konsekwencji z krajowym porządkiem publicznym, które stanowi podstawę odmowy uznania i stwierdzenia wykonalności zgodnie z art. 34 pkt 1 i art. 45 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001⁽¹⁾, należy rozumieć w ten sposób, że oprócz wyraźnych anti-suit injunctions, które zakazują wszczynania i dalszego prowadzenia postępowań przed sądem innego państwa członkowskiego, dotyczy ono również orzeczeń lub postanowień wydanych przez sądy państw członkowskich: i) które uniemożliwiają lub utrudniają wnoszącemu skargę kasacyjną uzyskanie ochrony sądowej ze strony sądu innego państwa członkowskiego lub dalsze prowadzenie toczących się już przed tym sądem postępowań; oraz ii) czy stanowi to zatem ingerencję w jurysdykcję sądu innego państwa członkowskiego do rozpoznania danego sporu, który już jest przed nim zawisły i który już do niego wniesiono, i która to ingerencja jest uznana za zgodną z porządkiem publicznym Unii? W szczególności, czy uznanie lub stwierdzenie wykonalności orzeczenia lub postanowienia sądu państwa członkowskiego, które przyznaje z góry tymczasowe odszkodowanie pieniężne wnioskodawcom ubiegającym się o uznanie i stwierdzenie wykonalności z tytułu kosztów i wydatków poniesionych w związku z wniesieniem powództwa lub dalszym prowadzeniem postępowania przed sądem innego państwa członkowskiego, jest sprzeczne z porządkiem publicznym Unii w rozumieniu art. 34 pkt 1 i art. 45 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 ze względu na to, że: a) po rozpoznaniu tego powództwa sprawa podlega ugodzie należycie zawartej i potwierdzonej przez sąd państwa członkowskiego, który wydaje orzeczenie lub postanowienie; oraz b) sąd innego państwa członkowskiego, do którego druga strona postępowania wytoczyła nowe powództwo, nie ma jurysdykcji na podstawie klauzuli przyznającej jurysdykcję wyłączną?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy oczywista i bezpośrednia sprzeczność z krajowym porządkiem publicznym – zgodnie z przywołanymi powyżej podstawowymi koncepcjami kulturowymi i prawnymi przyjętymi w państwie oraz podstawowymi zasadami prawa greckiego, które dotyczą samej istoty prawa do ochrony sądowej (art. 8 i 20 konstytucji greckiej, art. 33 greckiego kodeksu cywilnego oraz zasada ochrony tego prawa, określona w art. 176 i art. 173 ust. 1–3, art. 185, 205 i 191 greckiego kodeksu postępowania cywilnego, o którym mowa w pkt 6 uzasadnienia), a także art. 6 ust. 1 EKPC, w związku z czym możliwe jest w takim przypadku odstępianie od stosowania prawa Unii dotyczącego swobodnego przepływu orzeczeń sądowych, a brak uznania orzeczenia z powodu tej przeszkody jest zgodny z koncepcjami, które przyjmują i promują europejski punkt widzenia – stanowi w myśl art. 34 pkt 1 rozporządzenia nr 44/2001, zgodnie z wykładnią nadaną mu przez Trybunał, podstawę do tego, by uniemożliwić uznanie i wykonanie w Grecji wyżej wspomnianych orzeczenia i postanowień (pkt I) wydanych przez sądy innego państwa członkowskiego (Zjednoczonego Królestwa)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 14 lipca 2021 r. w sprawie T-670/19, Carbajo Ferrero/Parlament, wniesione w dniu 1 października 2021 r. przez Parlament Europejski

(Sprawa C-613/21 P)

(2022/C 37/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Parlament Europejski (przedstawiciele: I. Terwinghe, C. González Argüelles, R. Schiano, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Fernando Carbajo Ferrero

Żądania wnoszącego odwołanie

Tytułem głównym:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie T-670/19;
- przekazanie sprawy do Sądu celem ponownego rozpoznania;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Tytułem ewentualnym:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie T-670/19;
- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji;
- obciążenie F. Carbaja Ferrera całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania dotyczy, po pierwsze, naruszenia prawa w zakresie wykładni decyzji określającej etapy postępowania rekrutacyjnego dla urzędników wyższego szczebla z dnia 16 maja 2000 r., zmienionej decyzją Prezydium z dnia 18 lutego 2008 r., oraz wykładni zasad równego traktowania i przejrzystości, a po drugie, przeinaczenia okoliczności faktycznych. Parlament podnosi, że Sąd błędnie stwierdził, że procedura mianowania dyrektora ds. mediów Dyrekcji Generalnej ds. Komunikacji została przeprowadzona w sposób nieprawidłowy, ponieważ komitet doradczy ds. mianowania urzędników wyższego szczebla nie stosował tych samych kryteriów analizy porównawczej osiągnięć w trakcie całej procedury.

W ramach zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia prawa i przeinaczenia okoliczności faktycznych i dowodów, Parlament podnosi, że sąd nie wziął pod uwagę funkcji sprawozdania z rozmów kwalifikacyjnych, sporządzanego przez komitet doradczy i niesłusznie stwierdził, że organ powołujący nie uwzględnił w odpowiedni sposób doświadczenia zawodowego skarżącego.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Ravensburg (Niemcy) w dniu 6 października 2021 r. – RU, PO/Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH

(Sprawa C-617/21)

(2022/C 37/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Ravensburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RU, PO

Strona pozwana: Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy umowy leasingu pojazdów samochodowych z rozliczaniem przebiegu, zawarte na czas określony wynoszący około dwóch lat lub dłużej z wyłączeniem zwykłego prawa do wypowiedzenia, w których to umowach konsument musi zapewnić ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej oraz pełne ubezpieczenie casco pojazdu, poza tym jest odpowiedzialny za dochodzenie praw z tytułu wad wobec osób trzecich (w szczególności wobec sprzedawcy i producenta pojazdu), a ponadto ponosi również ryzyko utraty, uszkodzenia i innego obniżenia wartości, są objęte zakresem stosowania dyrektywy 2011/83/UE⁽¹⁾ lub dyrektywy 2008/48/WE⁽²⁾ lub dyrektywy 2002/65/WE⁽³⁾? Czy są one umowami o kredyt w rozumieniu art. 3 lit. c) dyrektywy 2008/48/WE lub umowami o świadczenie usług finansowych w rozumieniu art. 2 pkt 12 dyrektywy 2011/83/UE i art. 2 lit. b) dyrektywy 2002/65/WE?